

Sygn. akt IV U 1186/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2014r. w S.

odwołania Gminy S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 sierpnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie Gminy S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z udziałem zainteresowanej W. W.

o zwrot nienależnie pobranej emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1186/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2013r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) zobowiązał pracodawcę Urząd Gminy w S. do zwrotu nienależnie wypłaconych ubezpieczonej W. W. (2) świadczeń za okres od 1 września 2006 r. do 31 sierpnia 2013 r. w kwocie 1340,64 zł brutto i odsetek za okres od 22 września 2006 do 22 sierpnia 2013 r., tj. do wydania decyzji w kwocie 577,01 zł, co stanowi łącznie kwotę 1917,65 zł. W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy podniósł, że świadczenia w w/w wysokości zostały wypłacone bezpodstawnie w wyniku błędnie sporządzonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (RP-7) z dnia 24 listopada 2003 r. przez płatnika składek, na podstawie którego wyliczono wysokość emerytury W. W. (2).

Od decyzji tej odwołanie złożył Urząd Gminy w S., zaskarżając decyzję z dnia 22 sierpnia 2013 r. w części ponad obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia emerytalnego za okres od 1 września 2010 r. do 31 sierpnia 2013 r. Skarżący podniósł zarzut przedawnienia w stosunku do orzeczonego obowiązku zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od dnia 1 września 2006 r. do 31 sierpnia 2010 r. wskazując, że wedle treści przepisu art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z

2009 r. nr 153, poz.1227 ze zm.), nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych za okres dłuższy niż 3 lata a w przedmiotowej sprawie organ rentowy zażądał zwrotu świadczeń, wraz z naliczonymi odsetkami ustawowymi za okres 7 lat (odwołanie k.2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu pełnomocnik organu rentowego podniósł, że należności wynikające z powyższej decyzji nie uległy przedawnieniu. Organ rentowy podniósł, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie znajduje zastosowanie art. 138 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jak również art. 84 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wobec czego ustawodawca nie ograniczył do 3 lat okresu, za jaki organ rentowy może domagać się zwrotu nienależnie pobranych świadczeń od płatnika. Organ rentowy powołał się na stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w wyroku z dnia 24.01.2013 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 1125/12 (odpowiedź na odwołanie k. 5-7).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona W. W. (2) w dniu 25 listopada 2003 r. złożyła wniosek o emeryturę, do którego załączyła zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez Urząd Gminy S. dnia 24.11.2003 r. (wniosek o emeryturę k.1-2 i zaświadczenie z dnia 24.11.2003r. – k.7 akt organu rentowego). Decyzją z dnia 9 grudnia 2003 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę od dnia 1 listopada 2003 r. wyliczając jej wysokość na podstawie złożonego zaświadczenia z dnia 24.11.2003 r. sporządzonego przez pracodawcę. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia (decyzja z dnia 9.12.2003 r. – k. 12-13 akt organu rentowego).

Dnia 4 września 2006 r. ubezpieczona złożyła do organu rentowego wniosek o podjęcie wypłaty zawieszony emerytury w związku z rozwiązaniem stosunku pracy i przeliczenie emerytury według nowej kwoty bazowej. Do powyższego wniosku ubezpieczona załączyła świadectwo pracy, z którego wynika, że stosunek pracy ustał z dniem 31.08.2006 r. oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez Urząd Gminy w S. dnia 07.08.2006 r. (wniosek, świadectwo pracy i zaświadczenie k.14-20 akt organu rentowego). Decyzją z dnia 15 września 2006 r. organ rentowy na podstawie złożonych dokumentów przeliczył W. W. (2) emeryturę od dnia 01.09.2006 r. (decyzja z dnia 15.09.2006 r. k.34-37 akt organu rentowego).

Dnia 2 września 2011 r. W. W. (2) złożyła kolejny wniosek o przeliczenie emerytury. Decyzja z dnia 12 września 2011 r. przeliczył ubezpieczonej emeryturę od dnia 1 września 2011 r. (decyzja z dnia 12.09.2011 r. k.6-7).

Wydział kontroli płatników składek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przeprowadził kontrolę u płatnika składek Szkoły Podstawowej w S. w wyniku, której ujawniono rozbieżności w wystawionym przez płatnika zaświadczeniu Rp-7 z dnia 24.11.2003 r. dla ubezpieczonej W. W. za rok 1989, 1990, 1993 i 1994. Płatnik składek wykazał w powyższym zaświadczeniu łączną kwotę wynagrodzenia za powyższy okres niż wynika to z dokumentacji źródłowej (k.8-12 akt organu rentowego).

Organ rentowy wobec ujawnienia nowych okoliczności mających wpływ na wysokość świadczenia decyzją z dnia 20 sierpnia 2013 r. z urzędu przeliczył od dnia 01.09.2013 r. emeryturę ubezpieczonej W. W. (2) (decyzja z dnia 20.08.2013 r. k.14-15).

W związku z nieprawidłowym wypełnieniem przez płatnika składek zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dnia 24.11.2003 r. ubezpieczonej W. W. (2) bezpodstawnie wypłacono emeryturę za okres od dnia 01.09.2006 r. do 31.08.2013 r. w łącznej kwocie 1917,65 zł (decyzja z dnia 22.08.2013 r. k.18 akt organu rentowego – okoliczność niesporna).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie ustalony przez Sąd stan faktyczny nie jest sporny. Niesporna jest również kwota nienależnie wypłaconej ubezpieczonej emerytury za okres od 01.09.2006 r. do 31.08.2013 r. wynikająca z zaskarżonej decyzji z

dnia 22.08.2013 r. Okolicznością sporną pozostaje jedynie podniesiony przez odwołującego się zarzut przedawnienia w stosunku do orzeczonego przez organ rentowy obowiązku zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od dnia 01.09.2006 r. do 31.08.2010 r.

Zgodnie z treścią art. 84 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych za okres dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ wypłacający świadczenia o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty, a mimo to świadczenia były nadal wypłacane, a w pozostałych przypadkach - za okres dłuższy niż ostatnie 3 lata.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 84 ust. 6 wymienionej ustawy, jeżeli pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, obciąża odpowiednio płatnika składek lub inny podmiot.

Zatem przepis art. 84 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi podstawę prawną do żądania zwrotu wypłaconych świadczeń od płatnika składek, który nie pobierał świadczenia. Wymieniony przepis dotyczy sytuacji, gdy świadczenie z ubezpieczenia społecznego pobrała osoba wymieniona w art. 84 ust. 1 tej ustawy na skutek przekazania przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo i wysokość świadczeń. Z treści art. 84 ust. 3, nie wynika, że ma on zastosowanie do płatnika składek. Także w art. 84 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie zaznaczono, że w sytuacji opisanej w tym przepisie ma zastosowanie ust. 3. Gdyby faktycznie miał zastosowanie ten przepis (art. 84 ust. 3), to wynikałoby to jednoznacznie z treści art. 84 ust. 6 przez zaznaczenie, że stosuje się art. 84 ust. 6 z uwzględnieniem ust. 3 (vide art. 84 ust. 1). Co więcej art. 84 ust. 6 odnosi się wyraźnie jedynie do ust. 1. (obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1). Prowadzi to do wniosku, że określone normy czasowe wynikające z art. 84 ust. 3, obejmują jedynie osoby, które pobrały nienależne świadczenia, a nie odnoszą się do płatników składek. Stanowisko Sądu jest zgodne ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażonym w wyroku z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 1125/12, LEX nr1264374, które Sąd Okręgowy podziela w całości i przyjmuje je również za własne.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego w niniejszej sprawie, do płatnika składek jakim jest skarżący – Gmina S. nie ma zastosowania przepis art. 84 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a tym samym nie zasadny jest podniesiony w odwołaniu zarzut przedawnienia. Określone normy czasowe wynikające z art. 84 ust. 3 obejmują jedynie osoby, które pobrały nienależne świadczenia, a Gmina S. nie należy do tego kręgu podmiotów. Powoływane przez Gminę S. w odwołaniu orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie III AUa 380/13 nie dotyczy stanu faktycznego w niniejszej sprawie, bowiem wymienione orzeczenie zostało wydane na podstawie odmiennego stanu faktycznego, gdzie zobowiązanym do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia była osoba, która je pobrała, a nie płatnik składek tak jak w niniejszej sprawie.

W niniejszej sprawie nie ma również zastosowania przepis art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz.1227 ze zm.), bowiem dotyczy on osób, które nienależnie pobrały świadczenie z ubezpieczeń społecznych (art. 138 ust. 1 tej ustawy), a nie płatników składek.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.